

Той влезе тихо при сина си. Щомъ го зърна на легло — гласътъ му се схвана — нѣмаше сили да проговори на сина си.

Никола Мждреца, който даваше поука на цѣло село и чиито дѣла свѣтѣха въ паметъта на мало и голѣмо, като икони, стоеше предъ първо чадо — извършило най-страшното и грозно престѣпление.

И спря стареца уморенъ погледъ върху сина си.

А Павелъ лежеше съ затворени очи, сломенъ, сѣкашъ въ агония. Той и не подозираше, че надъ него е онзи, който му даде животъ и здрави упътвания за въ свѣта.

... Защо не ти стиснахъ вратлето, сине, когато за пръвъ пжтъ заплака, че да не зачернишъ името ми, прокле въ